

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr
 hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden csütörtökön.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDÉK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hová a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatal: Arpád-ut 20.
 hová a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési penzek küldendők
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

UJPEST-ÉS KÖRNYÉKÉNEK TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

A községi választások előtt.

Közeledvén a tisztújítás napja, a választó polgárság napról-napra fokozat-
 tabb érdeklődéssel toglalkozik a meg-
 választandók jelöléseivel.

Az általános hangulat majdnem tel-
 jességében azok mellett nyilatkozik, a
 kiknek a múlt számunkban felsorol-
 tunk.

Különösen megnyugvásukra szolgál
 a választóknak ama körülmény, hogy a
 jelölés azt az iparos elem illő arány-
 ban képviselve van, s így a választások
 előrelátólag minden jelentőségtel-
 jesebb színt, minden nagyobb hullá-
 mverés nélkül, nyugodtan fognak le-
 folyni.

Nem állgathatjuk el, hogy ellen-
 zéki is van.

A községi birói állásra néhány jó ismerős,
 néhány jó barát és azok, a kik a
 gentry élveinek hívei, továbbá azok, a
 kik magánérdekekből a jelenlegi birónak
 ellenzéjei lettek, végül azok, a kik
 országos politikát kevernek a községi
 választásokba s a kik párt ellenfelei a
 mostani birónak, ezek, össze-vissza
 számba nem vehető kisebbség. Rákóczy
 Aladár jelölése és illetve megválasztása
 érdekelt fáradoznak, élénken kortes-
 kednek.

Ugyan csak ellenzékot játszik több
 különféle csoportban az iparosság
 gyenge része a képviselőtestületi és
 az előljárósági tagok jelölése körül.

Ezek egyrésze képviselőtestületi ta-
 goknak Máté Ambrus háztulajdonos,
 korcsmárost, Tóth János ácsot, Petőcz
 Euseb szabót, Katona József magánhiva-
 talnokot, Pohl Károlyt az ipartestület
 titkárát, Götz Vilmos szobafestőt és Kö-
 rösi Lajos építési vállalkozót, míg esküd-
 teknek Himmer Ferenczet, Michaelisz
 Jakabot, Stitz Józsefet, Farmathy Ist-
 vánt, Sümeghy Györgyöt, Pintér Feren-
 czet, Szabó Károlyt, Tollár Györgyöt,
 Gyagyovszky Ferenczet és Sátor Istvánt
 öhajtanák, a másik, a harmadik, a ne-
 gyedik és tudj isten hányadik csoport
 pedig ismét másokat ugyanannyira, hogy
 ha valamennyi jelölt nevét leírni, a
 névsorban minden iparos neve benne
 lenne. Mert hát nincs ember hiúság nél-
 kül, az a körülmény pedig, hogy képviselő-
 testületi tag, vagy községi előljáró
 lehet, az ujpesti polgár hiúságát legyezi.
 Arra nem gondol senki, hogy a tisztség-
 gel köteleességek járnak, a melyek leg-
 inkább terhesek lehetnek az idejükkel
 nem rendelkező kisiparosokra nézve. Ez
 a rövidlátás később megboszulja magát.

Vagy eleget tesz az a megválasztott
 előljáró hivatalbeli köteleességeinek, s
 akkor vagyoni helyzetében billen meg
 az egyensúly, vagy nem tesz eleget, ak-
 kor az a kapaszkodás az előljárói tisz-
 ség után illuzoriussá lesz, a közérdek-
 nek hátrányára válik.

A ki ezt tagadja, az elfogult, de le-
 het az is, hogy a természet különös ma-
 licziával verte meg.

Ha tehát az izgalmak hatása alatt
 álló s így a tisztségekkel járó fontos és
 terhes kötelezettség tudatát figyelmen-
 kívül hagyó polgárságot higgadtságra
 megfontolásra intjük, úgy nem teszünk
 egyebet, mint védjük a máskülönb
 tisztességes, de elkábitott polgár nyu-
 galmát, korlátot vélünk építeni anyagi
 megromlásának lejtője elé és védjük
 mindenek felett a közjót, az általános
 érdekeket.

Ez szól azoknak, a kik képesség nél-
 kül az esküdtiségre s a képviselőségre
 aspirálnak, ám szól azoknak is, a kik
 mértéktelen polgártársukat hiú törek-
 véseiben támogatva, lelketlenül tolják
 az örvény felé.

A mi a törvénybírói állást illeti,
 meglepetve értesülünk ujabbán, hogy
 Hochbaum Jakab eddigi törvénybíró,
 egy jobb éj után, jelenlegi állásához
 való szívós ragaszkodását határozta el.
 Eddig ő, a mikor a választásokról volt
 szó, szépségesen meglapult, mert a kö-
 rülmények mindig alkalmas eszközzé
 tették arra, hogy jelölésével másoknak
 megválasztása könnyebb szerel meg-
 hiúsítható legyen.

Ma ily fogásra s így Hochbaum Ja-
 kab jelölésére szükség nincs.

Ezt ő maga is érzi és tudja, azért
 hát akcióba lép s csekély hívei körében
 most már forszirozza megválasztását.

Kár e téren valamit tennie. Ha a
 törvénybírói teendők a kisebb polgári
 perek lebonyolításában állnának csupán

A „KÖZÉRDÉK” TÁRCZAJA

Őszszel.

Itta: *Köszeghy Arpad.*

Miért sejtem oly bus nagyon,
 Midőn az ősz már érezem,
 Hulló levél, fönnyadt virág,
 Oly bus miért e kép nekem?

A csendes szél halált susog,
 A száradó levél felé,
 Megrezzen ez a zörcsenve hull,
 A földre, mely őt ottetted.

Enyveszetnek bus képe ez,
 Lattara elmereng a szív,
 E bus levél, e bus virág,
 Az öröklet honába hív?

A „klikk“.

A ferjuram maskor türelmetlen, Ketszer
 háromszor tudakolja, hogy keszen van-e már
 a vacsora?

Ma a jó feleség nyugodtan olvasztja meg a
 zsírt, megvárhatja míg annyira forró lesz,
 hogy a bele rakott szelet hirtelen sült meg
 egytől-egyig oly piros lesz, hogy rossz et-
 vagy ember legyen az, akinek azok lat-
 tára nem folyik a nyála.

Megolvad a zsír, forró lesz, a szelet mint-
 egy mosolyogva emelkedik abból ki és vándorol
 a melegített tábla, a ferjuram még
 mindég nem érdeklődik a vacsora után, sőt
 — nagysokára kitűnik, hogy odahaza sincs.

Mindenki tudja, hogy ilyenkor a feleség
 haragszik.

Ritkán sikerül így a szelet és nincs ott-

hon az, akinek számára készilve lett. Amily
 forró volt úgy kihűl és a ferjuram még min-
 deg nem mutatkozik a láthataron. Mit legyen
 a feleség? Oda tolja a tálat a tűzhelyre és
 melegíti, majd elhuzza, majd visszatolja, tiz-
 szer-buszszor ismétli e műveletet, mignem ki-
 merül, kapja nagy haraggal, beviszi a szo-
 bába és léteszi az ebédlőasztalra. Nem bánja
 most már akármilyen ez a szelet: úgy érje
 ott a ferje ura, minthogy elmaradásával ki-
 érdemelte. Összesülve, összefőve, szárazon,
 hidegen, iz nélkül. Körülteremtettél majd
 esinal ő hozzája sebtiben a nyelvevel, amely
 testi szerv alkalomadtán — tudvalevőleg jól
 ki szokott tenni magáért.

Hej, de a feleség számítása ezuttal igen
 rövid. A faló óra üt egyszer, üt kétszer, üt
 többször, sőt sokszor üt és a ferjuram még
 mindég nem tölti be az irt a házban, meg
 hire sem két jövetelének.

A lámpásnak már csak alján van a pet-
 roleum, a láng hanyatlók, szerzeg a bel és a
 ferjuram még mindig a házon kívül sz vja az
 esti ködös levegőt, amely leggyakrabban korcs-
 mai vagy kaveházi füst alakjában hőmpö-
 lyög becses tüdejébe bele.

Erre gondol a feleség s a gondolattól el-
 kábul: szempillái nehezdednek, rosszul nyi-
 tódnak, könnyen esukódnak, ami arra in-
 dítja végül őt, hogy ágyában párnái közé te-
 meti fejet, arra sem rendelkezvén elég phy-
 zikai erővel mar, hogy aggóságait ott a má-
 sik ágyban, amott a divanyon, mint ahogy
 tenni szokta, megcsokolni tudná.

De hallja! — Megzörren az ablak s nyom-
 ban reá kívülről a ferj uram ismert hangja
 ébreszti fel az álomba merült feleséget.

A feleség ózmódon szökik fel ágyából, fel-
 rantja az ablakrámat és nyújtja ki a kapukul-
 csot. Nem szól egy szót sem. A ferjuramat
 bántja e szótalanság, de átveszi a kulcsot
 és töprengve, hogy a feleség haragszik,
 aztán meg talán azért is, mert Noé apánk-
 nak a bibliában megörökített esete egész
 unaropos emlékezete elé toppant, lassan,
 esendesen nyitja meg a kaput, utánna a
 konyhát, végül a szoba kilincse is enged
 annyira, hogy az ajtó szárnya — Bachus tud-
 ja mi okból — egyensúlyt veszített testének
 jegerős fizikai törvényünk egyik cikelye
 szerint való érintkezése folytán általánosan
 ismert csikorgás által figyelmezteté arra,
 hogy a konyhai és szobai legűr közli folyto-
 nossági hiány helyre van állítva.

E szerény figyelmeztetésre szükség volt,
 mert eme figyelmeztetés következtében a fer-
 juram tudatára ébredt annak, hogy olthona
 szentélyének küszöbe előtt áll. Szokatlanul
 kiegyenesedett, azt képzelvén, hogy mindig
 így ki szokott egyenesedni és szokatlanul
 nagy meretű lépéssel, azt képzelvén, hogy
 miudig ily nagyokat szokott lépni, de a talaj
 biztosságának hiányában, úgyszólván a szo-
 bába esett.

Érezve, hogy kedves otthonában van, mi-
 nek folytán nyugalom szállta meg a leiket.

Jól esett, hogy tüdejéből kifújhatta a ne-
 ház levegőt. A szoba sötét volt, a feleség és az
 apróságok lelegzetvétele zavarta csupán a
 csöndöt.

A ferjuram gondolkozott.
 Nem volt tisztában az idővel.
 Jó estét vagy jó reggelt köszöntön-e?
 E dilemmájából kisegítette őt a feleség, a

és a község fejlődöttségének előrehaladt állapota daczára még mindig elnézhető volna, hogy ő kizárólag csak a kisebb polgári perekkel foglalkozzék és más felelősséggel járó dologba bele ne ártsa magát, úgy törvénybíróvá való megválasztása ellen szavunk sem volna. Ámde a törvénybíró a községi bíró helyettese s csakis egyedüli helyettese, tehát a községi bíró távollétében annak teendőit teljes egészében van hivatva, sőt kötelességében áll mindenkoron eljátrni.

Ezt ő, törvénybíróskodása ideje alatt, soha meg nem tette. (Sőt az árviz veszedelem alatt feléje sem nézett a község háznak.)

Erre ő gyenge. Hogy megtanulja, arra már nem elég fiatal s hogy meg nem tudta tanulni bíróskodásának pünkösdi királysága alatt annak idején, azt mindenki tudja.

Azért mondott le.

Bár sajnáljuk a tisztességes, derék, öreg urat, de törvénybíróvá való megválasztása mellett, az ellene szóló okok miatt, állást foglalnunk nem lehet, mint a hogy aligha fog mellette nyilatkozni a képviselőtestület, mely a jelölésre hivatva van.

A közgyámi állás, — úgy látszik, Busfy István örökében marad, mint a miképpen a pénztárnoki állás Radics Dávidban. Amannak személyében eddig minden rétege a választóknak megnyugodott, de utóbbi ellen is csak egykét kevés dohányu polgár rikkantotta el Komjáthy Gyula és Friedmann József nevét. Inkább pajkosságból, mert hiszen Komjáthy Gyula a pénztárnoki állásra nem aspirál s ennek nyilvánosságra való hozatalára bennünket fel is hatalmazott, Friedmann József pedig, azt hisszük szintén nem komoly pályázó.

Egyébiránt mindezekről van még elég időnk gondolkozni, mert, nézetünk szerint, a választások karácsony előtt alig ejthetők meg tekintettel arra, hogy a virilisták névjegyzéke ma még nem

jogerős, hogy pedig jögerőssé válják, megelőzőleg 15 napra közszemlére ki kell tenni. Kitéve pedig tegnap lett.

Az »Ujpesti gyermekbarát egyesület« gyermekfelruházási ünnepélye.

Szép és megható ünnepély folyt le múlt csütörtökön a Zweig-féle kávéházban. Az »Ujpesti gyermekbarát egyesület« az nap este 7 órakor öltöztetett fel 87 szegény gyermeket jó meleg teli ruhával, mely alkalommal a díszes hölgy közönségen kívül, Volfner Tivadar orsz. gyűl. képvis., Lindt János bíró, Zsoldos János főjegyző, Venetiánér Lajos dr. rabbi, több községi képviselő és számos előkelő polgára a községnek jelent meg. Valóban szívreható képet nyújtott a nagy gyermekcsereg öröme, a mikor rávettek a csinos ruhákat, elfeledtek a szegénységet és ők is boldognak érezték magukat új ruhában látni, a miben évenként csak egyszer és akkor is csak nemes emberbarátok áldozatkészsége folytán lehet részüik. Örömmosoly ült a romlatlan kisdedek arcára, hogy most már jöhet a zord tél, a kegyetlen hideg, ők nem fognak fájni. S míg a gyermekek örömmámorban usztak, a felnőtteket egy szorongó érzés fogta el, könyeket csalt a szemükbe, hogy a Gondviselés adott nemes emberbarátokat, a kik a szegényeken megkönyörülnek és a piczi gyermekeket megmentik a hideg kegyetlen fájdalomtól. Az egyesület buzgó vezetősége és választmánya egész éven keresztül gyűjti hangyaszorgalommal a filléreket, hangversenyeket és estélyeket rendez, csak hogy tőkét gyűjtsön, hogy minél több szegényen segítsen, minél több szegény gyermeket lásson el meleg teli ruhával s ime a nagy fáradságnak meg volt az az áldásos jutalma, hogy a derék egyesület képes volt az idén 87 gyermeket meleg teli ruhával ellátni.

Ez fényes jele a humánus érzelmenek és az egyesület derék vezetőségét annyival is inkább elismerés illeti, mert a jötekonyságot nem felekezeti szempontból gyakorolja, hanem valláskülönbőség nélkül, az arra legjobban rászoruló gyermekeket öltöztette fel. Mi a község nevében leghálásabb köszönetünket fejezzük ki Silbermann Izidor elnöknek és a választmánynak összesen, valamint a választmányi tagoknak egyenként, kívánva azt, hogy a szegények halála, a kisdedek imája legyen az ő méltó jutalmuk.

Az ünnepély lefolyása a következő volt: Silbermann Izidor elnök megnyitván a gyűlést, a jelenlévőket üdvözli.

Ezután Gyürk József titkár és Weisz János választmányi tagok beszélték, részint a

gyermekhez, részint pedig a közönséget a jötekonyság gyakorlására buzdítva. Most Venetiánér Lajos dr. rabbi hosszú beszédben fejtegette a jötekonyságot, az egyesület célját ezután a gyermekeket hálára intette. Fekölt és lendületes beszédét a jelenlévők zajosán megélték. Utána Róna Béla fővárosi tanár, Volfner Tivadar, Lindt János, Kanovics Zoltán, Steininger Gyula alelnök és Radics Dávid beszéltek nagy érzessel a jötekonyságról és az egyesület humánus és tevékeny működéséről, mire az elnök az ünnepélyt bezártnak nyilvánította. A nagyszámú közönség még ezután is sokáig együtt maradt.

University Extension.

Mit jelentsen ez a sohasem hallott név? Mit akarhatunk ilyen idegen intézményekkel? Mindjárt világosabb lesz a dolog, ha névén nevezem a gyermeket, azon a jó magyaros néven, melyre derek barátunk az ó-budai munkás-kaszinó tagjai azt elkeresztelték: *egyetemi népnevelés*.

Az angolok találták ki ezt az üdvös intézményt, onnan is ered a neve. Ők így gondolkodtak: »Mindenki nem mehet az egyetemre, de az egyetem igenis elmehet a néphez.« Ezt a gondolatot valósították meg úgy, hogy az egyetemi polgárság lelkes és szorgalmas tagjai — a tanári kar szellemi vezetése alatt előadásokat hírdettek, melyekre korra, nemre és előleges tanulmányokra való tekintet nélkül, mindenki részt vehetett. A felolvasásokat a közönség kedvezőleg fogadta úgy, hogy utóbb rendszeres előadások tartása vált lehetővé egy egész tudomány szakköréből. A hallgatóság — legnagyobb részben munkások és kisiparosok — dolgozókat készítettek, a kurzus végével vizgattak és bizonyítványt is nyertek.

Hogy mennyire felismerte a praktikus angol munkás-osztály ennek az előnyét, mi sem bizonyítja jobban, hogy legutóbb már 104 ezeren vettek részt a különféle városokban tartott előadásokon. Nem az üres hiúság vezette őket erre, hogy a szorgalmukat tanúsító bizonyítványt ablakukban kitéhessék, hanem azon tapasztalat, hogy a tudomány és a műveltség a legjobb jegyver, melylyel az életben boldogulni lehet.

Ezek a nemes példák lebegtek a bpesti egyetemi ifjuság előtt is, mikor azokhoz hasonlóan előadások tartását határozta el ezek rendezésére egy állandó »egyetemi népnevelési« bizottságot küldött ki. A célunk hogy azokat az igazságokat, miket tudós tanárainktól tanulunk, közkincesse tegyük amennyiben azok alkalmasak, hogy az egyent és társadalmat a közboldogulás felé vigyék,

ki gyertyát gyújtott s elég gúnyosan hangoztatta a »Jöreggelt«.

Ez a köszöntés zavarba hozta ferjuramát. Ő mindig úgy tudta, hogy a későn haza terő ferj szokott egy-egy aláztos »Jöestét« vagy »Jöreggelt« mondani, a többit aztán a feleség mondja és ime most a feleség vállalkozott a ferj szerepére.

Ebből azt következett, hogy most meg neki kell a többit mondania.

Nem is bánta, sok mondani valója volt.

— Nagy dologban jártam, feleség, kezdé a szót.

A feleség hallgat.

— Igenis, nagy dologban.

Semmi szó.

— Ertekezleten voltam. Furesa dolgokat hallottam. Képzeld el, feleség, a község háznál »klikk« van.

Erre a szóra felülötte fejét a feleség.

— Mit beszélsz, mi van a község háznál? kérde kíváncsian.

— »Klikk«, érted, »klikk« ismétlé a ferj nyomatékka.

— »Klikk«! Hát aztán mi isten esodájaaz?

— Az a »klikk« a mi ellenségünk, a kisiparosok, a munkások ellensége.

— Valami phyloxera-féle lehet az, vagy mi?! érdeklődik a feleség. Majd folytatja:

— No, ne himbálódz már: ülj le, aztán beszélj, mi hát igazában az a »czvikk«, »flikk« »pikk« vagy micsoda?

A ferjuram leül és nagy tudalékossággal magyarázatja.

— Az, feleség, se nem »czvikk«, se nem »flikk«, se nem »pikk«, hanem »klikk«. »Klikk« a bíró, »klikk« a jegyző, »klikk« minden esküdt és minden községi képviselő.

— Ugye, úgy! esodálkozik a feleség. Aztán mit csinál az a sok »klikk«, rosz-zat.

— Azt akarja, hogy mi lönkre menjünk, hogy ne legyen bete, ó falatunk, hogy éhen haljunk felesegéstől, gyermekestől.

— Jezus-Mária, ijedezik a feleség.

— Most sül ki, hogy mit tett az a sok »klikk«. Felvett egy millió forint kölcsönt azért, hogy egy palotát építsen adóhivatalnak, a hová a mi fillereinket etgékvalják bele, aztán egymás közt szepszerivel megoszthassák: abban a házban legyen a járásbíró, hogy hamarosan elüssék rajtuk a pert, a szolgabíró, a rendőrség, hogy a nyakunkon, mindennütt a nyomunkban legyen, ne szabadjon meg kedvünkre való asztozni se az utcán, mert különben nyitva a dutyi.

— Borzasztó.

— Igen, igen. Ugyanabban a házban vendéglőt és kávéházat is akarnak berendezni, hogy a »klikk«-ek ott dorbezzolhassanak a mi pénzünkön.

— Oh, oh!

— A »klikk« hozta nyakunkra a villamost is. A míg nem volt gyalog jártunk, megmaradt a pénzünk. A »klikk« csinálta az aszfaltjárdát, csak azért, hogy a kemény uton több lábballit szagassunk s a gyaraknak a mik a »klikk«-eke mentől több eszimat, cipőt kelljen szállítaniok. A »klikk« terjesztette a világitást is, hogy éjjel is járhatunk és költünk. Eddig, ha sötét volt, otthon maradtunk, megmaradt a pénzünk s a feleség szépen összegyűjtötte a kaszni feneken. Szóval mindent a mit csak cselekedett, az mind oda irányult, hogy bennünket elnyomjanak, kipszittsanak.

— Hiszen ez rettentő, szolt kétségbeesve a feleség.

— De ne fejl semmit, vigasztalá őt a ferj ez az állapot: soká nem tart. Most lesznek a választások. Lesz gondunk, hogy ezek a »klikk« onnan pusztuljanak. Mi kerülünk oda, közlünk nincs egyetlen »klikk« se. Minden meg fog változni. Az adóbehajtást, nálunk munkásoknál, be fogjuk szüntetni. A piacot hazilag fogjuk kezelni: azzal benneteket asszonyokat, bizunk meg. Naponta kimentek a piacra s a mire kinek szüksége van, azt haza hozza és hazilag kezeli. Könyvtárakat állítunk fel, hogy ebéd után olvasgathassunk. Ígyen oktatást hoznak be a gyermekeknek s csak olyan tanítót alkalmazunk, a ki ingyen tanít. A községben levő orvosoknak ingyen kell gyógyítaniok, a mostani gyógyszereszeket elesapjuk, felállítunk ingyenes gyógyszerért; azonban, ha a mostani gyógyszereszek díjtalanul adják ki a gyógyszereket, akkor őket megahagyjuk. A közművelődési körök felváltva naponként díjmentes felolvasást, az ujpesti dalárda sorban minden munkásnál díjmentes szerenadót fog tartani. És végül úgy intézkedtünk, hogy minden kisiparos és munkás naponta 10 frt pótlékot kapjon.

A feleség arca kiderült és oda toltta ferje elé a kiszáradt szeletet. A ferj joizüen evett.

— Ezért maradtam el ily későre s ezért maradok el a választás napjáig mindennap, szolt a ferj. Azokat a »klikk«-eket lesöpörjük a zöld asztal mellől és helyöket mi foglaljuk el.

— Aztán nektek mi lesz a neveitek, ha ott lesztek.

— A milyen hunczutok azok a »klikk«-ek még elneveznek bennünket »anarchistáknak«.

Krisz-Kraus.

ott ételt a nőgyelet tagjaitól a kik felváltva működnek közre az étel kiosztásánál. A megnyitás ünnepélyesen ment végbe, amelyen a többek közt megjelentek a közönségi előjáróság képviselőiben Lindt János bíró és Zsodós főjegyző. A nőgyelet tagjai nagy számban, előkön Friedmann Arminne elnöknővel, Weisz Adolfné stb. örömmel fogadták az ünnepélyen megjelenteket. Azonkívül a közönség notabilitásai közül is sokakat ott láttunk, akiket hely szűke miatt felsoroinkunk nem lehet.

— **Az angyalföldi e'emi iskola felavató-ünnepélye.** mely 1. évi december hó 7-en lesz két részből fog állni. Iskolai ünnepélyből d. u. 5 órákor és hangversenyből este 7 órákor. Az ünnepély műsora a következő: az iskolai-ünnepély műsora: 1. Hymnus, két szólamban: éneklék a tanulók. 2. Szavaltat. Schmidt Jenő és Caray Béla óvodás gyermekek. 3. Ima, két szólamban: éneklék a leány növendékek. Fohászokadás, írta: Móra István, szavaltja: Markovits Mariska. 5. Dalok, éneklék több fiatalok. 6. Örömmünnepe. Szalay Karolytól, elmondják: Göncey Sárika és Tirschler László. 7. Alkalmi beszéd. Bánó Jozsef igazgatótól. 8. Beszéd az iskolaszék nevében tartja: Neuschloss Marczel kir. tan., iskolaszéki alelnök. 9. Szózat, három szólamban: éneklék a fiú és leány növendékek. A hangverseny műsora: 1. Prolog. Írta: Szalay Karoly, szavaltja: Száva János f. tan. 2. Melinda ária. Éneklék: Sebess Gyöngy Pál, zongorán kíséri: Erkel Gyula. 3. a) Ballade... Chopin. b) Rapsodie... Liszt. Zongorán előadja: Bodó Alajos. 4. I. C. Beriot 7. Concert. II. Hubay Jenő «Csardás jelenetek» Hegedűn előadja: Zoltay Mátyas, zongorán kíséri: Szentkirályi Ella f. tan. 5. Schubert: Andante a Dimoll vonósnegyesből (A leány és a halál) Előadja: Seymann Emil (I. heg.). Láng Zsigmond (II. heg.). Lázár Ottó (mely heg.). Troján Alajos dr. (gordonka). 6. Dalok. Éneklék: Z. Bárdy Gabi, zongorán kíséri: Tarnay Zoltán. A hangverseny után társasvacsora és tánc lesz.

— **Felolvasó-estély.** Az »Ujpesti közművelődési kör« f. hó 27-en tartotta első felolvasó-estélyét, amelyen Dr. Csillag Zsigmond főorvos olvasta fel »A nők« című elnevezett felolvasást. Helyesebb témát nem választhatott volna magának a felolvasó, mert előadásával a közönség figyelmét kezdettől végig lebilincselte s a jelenvöltoakat mindvégig a leglelkesebb hangulatban tartotta. A felolvasás majdnem egy órát vett igénybe, mely után következett a szokásos bankett, s ekkor kezdődött a tulajdonképeni jó kedv. Mindjárt az első fogás után felállt a kör érdemes elnöke Dr. Führer es szellemes szavakkal eszeltte es elvette az est hőseit Dr. Csillagot, Dr. Csillag nem kevesebé szellemes szavakban válaszolt. Valaszaban a kör tagjait elvette. Felköszöntöket mondtak meg Dr. Boross a hölgyekre. Weisz pedig az egész társaságot köszöntötte föl. Alig hogy véget ért a bankett, a fiatalok újra összejött egy másik asztalhoz, ahol az asztalfőn az ezüsthaju örökke vig Poldi, a kis Női, azután a kis doktor, no meg az ábrándos kis Gyulus, továbbá a Nasser Móni, a kis Szepi es vegre az igazi kis Manecz, a Dolfi es meg a Dolihaj foglaltak helyet s vig poharazás közben csakhamar elértek a jó kedvük tetőpontját, dicsérvén egymás erényét s korholván egymás hibáit — trefásan, kedélyesen. Majd hozzá fogtak a tánczhoz, amely a hölgyek állítólagos kimerüléseig reggel 3 óráig tartott. Ekkor kezdtek a hölgyek széledni, es mindegyik azzal hagyta el a termet, hogy ilyen jól meg nem mulattak. Az érdem tehát a fiataloké. Jelen voltak asszonyok: Dr. Csillagné, Dr. Führerné, Széllné, Weisz Adolfné, Weisz Morné, Gerő Zsigáné, Weiszné Pestről, Weningorné, Dr. Elsnerné, Weisz Józsefné, Janovitz családjaikkal. Kíváncsok volna, hogy a kör tagjai családjaikkal minél tömegesebben látogatnák az estélyeket.

— **Az »Ujpesti zeneművelő egyesület« I. kamara hangversenye** ma este csütörtökön 7 órákor lesz, a mire újból felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Művész-előadás.** Allesch igazgató saját vezetése alatt jövő heten az ujpesti Colosseumban 4 napon át passió-előadást fog rendezni, melyre már eleve lapunk utján felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Tűz.** Szombaton november hó 27-én a váci-ut 3. szám alatt lévő házban tűz ütött

ki, mely alkalommal 3 lakás a hozzávaló kamarákkal legett.

— **Betörés.** Huszky Izidor vasut-utcai kereskedőnél penteken hajnalban betörési kísérletet követtek el. Először kioltották az utcai lámpát es azután a vasredőt próbálták felfeszíteni, de miután ez nem sikerült nekik a falat kezdték aláásni. Ugylátszik e munkánál valaki megzavarta, mert nem sikerült nekik az üzletbe behatolni. Másnap kiment egy rendőr, tenyálást vett fel s egyhangulag elhatározta, hogy a tetteseket nyomozni fogja. Ez aztán magyar királyi tápéntat!

— **Olcsóbb lett a női ipariskolai tandíj.** Gallauer Lujza igazgatónő kerelme folytán a közoktatásügyi miniszter a női ipariskola tandíját 20 frtól 6 frtra szállította le, miről az igazgatónőt rendeletben értesítette. Most többnek, de különösen a szegényebb sorsuaknak is lehetővé van tve a női ipariskola előnyeben részesülni.

— **Az »Ujpesti izr. iparos es kereskedő ifjak egylete«-ben** mult esütörtökön Dr. Weiszburg Gyula pesti segédrabbi es lapszerkesztő tartott felolvasást. Targya felette érdekes volt, a mit a könnyű-desevegésszerű előadás meg fokozott. Egy óra hosszáig ismertette a zsidók őskori foglalkozását, fokozatosan haladva a mai korig, majd áttért az egyesület nemes csejára es további sikeres együtműködésre buzdította a tagokat. Felolvasás után Weisz Mór hitközségi elnök bejelenté, hogy az Ujpesti izr. hitközség az egylet vednökségét elfogadta es 200 korona alapítványi-összeggel es évi 50 koronával járul az egylet vagyonához, nemkülönben ő maga is belepeft 100 koronával az alapító tagok sorában. A felolvasáson a tagokon kívül szép számú közönség is volt jelen. Ma esütörtökön Dr. Venetianer Lajos ujpesti főrabbi fog felolvasni.

A közönség köréből.*

Jegyzőkönyv

felvettett 1897. évi november hó 30-án este 9 órákor Budapesten az »Opera« kávéházban Salgó Miksa ur sirtett félnek Kőrösi Lajos ur sirtó fél elleni becsületbeli ügyében.

Jelen voltak az alulirottak.

Előre bocsájtatik, hogy 1897. évi november hó 29-en d. u. 5 órákor alulirottak, mint Salgó Miksa ur megbízottai megjelentünk Kőrösi Lajos ur ujpesti lakásán, ahol is Kőrösi urat hon talalván, előadtuk neki, hogy Salgó Miksa ur nevében s megbízásából az »Ujpesti Közlöny« című ujpesti hetilapnak 1897. évi november hó 28-án megjelent 48-ik számában a »közönség köréből« cím alatt közzétett közleményben foglalt sirtó kifejezéseért lovagias elégteltet kérünk, s felszólítottuk Kőrösi Lajos urat segédei megnevezésére. — Kőrösi Lajos ur a kihívást elfogadta, de minthogy nem volt azon helyzetben, hogy segédeit nyomban megnevezze, vele akként állapodtunk meg, hogy felkerendő segédjei alulirottakat a mai napon, azaz 1897. évi november 30-án a budapesti »Opera« kávéház helyiségében esti 8 órákor fel fogják keresni, mely megállapodás nagyobb nyomatok s biztosság kedvéért neki nevjegyünkre feljegyezte át is adtuk.

Alulirottak a mai napon esti 7¹/₄ órákor megjelentünk az »Opera« kávéház helyiségében, ott a bejáráthoz közeli foglaltunk helyet s a pinczereknek magunkat megnevezve meghagytuk, es mindenkit a ki utánunk kérdészködik, vezesse hozzánk.

Minthogy azonban esti 9 óráig, azaz a kitűzött határidőn túl egy teljes óráig Kőrösi Lajos ur megbízottjaként nálunk senki sem jelentkezett, mi alulirottak az ügyet Salgó Miksa ur részéről a lovagiaság szabályai szerint befejezettek jelentjük ki.

K. m. f.

Krausz Lajos
es. es kir. tart. hadnagy magánhivatalnok.

Schwartz Lipót
m. kir. tart. honvéd hadnagy magánhivatalnok.
mint Salgó Miksa ur megbízottjai.

Nyilatkozat.

A fenti jegyzőkönyvből mindenki megláthatja, hogy Kőrösi Lajos ujpesti közművesmesternek, ha piszkába érzi magát van

bátorsága agaskodni s rugdalozni es megsértetni oly embereket, kik vele soha életökben nem törődtek, de sirtéséért férfiasan helytállani s elégteltet adni nincs bátorsága, hanem a következmények elől gyáván megszökik.

Kőrösi Lajos ujpesti közművesmester az »Ujpesti Közlöny« 48-iki számában egy förmévenyt tett közzé, melyben a nála megszókölt bormirtsággal es trombasággal nekem ront, mert én állítólag föléle azt a hirt terjesztettem, hogy fizetéseit beszüntette s ennélfogva fizeteskeptelen. A nevezett közművesmester ugyan a fent közölt jegyzőkönyvben foglaltak után nem érdemli meg, hogy tisztességes ember vele szóba álljon, s hogy én az ő piszkolódásaira is egyáltalán reflektáljak, nehogy azonban a tisztelt újságolvasó közönség csak egy pillanatig is tevedésben legyen, szükségesnek tartom kijelenteni, hogy Kőrösi Lajos közművesmester a közzetett közleményben egyszerűen hazudott. En ugyanis sohasem híreszteltem nevezett közművesmesterről, hogy ő fizeteskeptelen, sőt magam is kétkedve fogadtam azt az uton-uffelen hangzotlatott hirt, nem azért, mintha az ő kitűnő kereskedői es építómesterei rutinjánál fogva lehetlennék tartottam, hanem azért, mert azt hiszem, ha fizetni nem tudna, majd fizetne helyette más. En egyebet nem tettem, mint hogy egynehány ismerősömtől kérdeztem, hogy halották-e őt is ezt a hirt s hogy vajjon igaz-e? De hogy én azt a hirt kitalaltam, vagy terjesztettem volna, már azért sem lehetséges, mert nekem teljesen Hekuba, hogy Kőrösi Lajos közművesmester tud-e fizetni, vagy sem s én bátran kívánhatom neki, hogy eventul is mindig maradjon olyan fizeteskepes mint a minő most.

En ugyanis abban a szerencses helyzetben vagyok, hogy a nevezett közművesmesternek nem vagyok hitelezője, s így felette közömbös rám nevez, hogy az illető fizeteskepes-e. Piszkos konkurrenzia pedig sohasem volt kenyerem, mert ha azt akarnám nem kellene valótlan hírekkel koholnom, elég volna az általa emelt »palotikra« rámutatni, hogy kiki magának itelelet alkothasson. De én Kőrösi Lajos közművesmesterrel sohasem óhajtottam concurrálni, s ezt a jövőben sem fogom tenni. Csak arra az egyre akarok rámutatni, miszerint mindezek után, kiki láthatja, hogy Kőrösi Lajos közművesmester mily véghetetlen kicsi ahhoz, hogy valakit a közönség megvetésének átadhasson, mert ez csak rea — mint s a legméltobb objectumra — esik vissza.

Salgó Miksa.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztői üzenetek.

— **Az ujpesti áll. faipariskola jövője** Nagyon szépen köszönjük a beküldött dolgot. Sajnáljuk, hogy nem kaptuk valamivel előbb, mert akkor még lapunk mult számában közölhetők volna. Örömmel vennők, ha a két iskoláról gyakrabban kapnánk értesítéseket.

— **V. J. urnak helyben.** A levelet tudomásul vettük, de nem közölhetjük, mert az egész dolog személyes ügy, a mi a nagy közönséget nem érdekli.

— **K. A. urnak helyben.** A tárczát legközelebb közölni fogjuk.

Sz. K. urnak. Budapest. Becces közl. ményét közöltük. Sajnáljuk, hogy szerkesztünk beteg es ezért az ügy érdekében egyelőre nem fejthet ki több tevékenységet.

Eltárs helyben. Ugy van. Ha valamely hivatasos újságíró tenné a szemrehányást úgy talán bántana a dolog. Amde ő is fővárosi tanító mind-hogy e lapok szerkesztője is az. Hogy melyik hivatasos, azt itéje meg a közönség. Hogy pedig ő honnan veszi közleményeit, ahhoz senkinek semmi köze, mint a hogy ahhoz sincs köze senkinek, hogy e lapok szerkesztője hol es mi mondon jut jó értesüléseikhez. Ezért kérdőre nem vonhatja sem a képv. testület, sem a főszozlabíró, sem alispán, sem minister, sem senkisé, csakis egyedül es kizárólag a sajtóbíróság. Hogy ő ezt nem tudja, az aligha szól a hivatasos újságíró mellett.

E. J. Jezvin es Károlynak. Levelet küldtünk.

F. Jenő urnak Budapest. Gerendaival a szerkesztést megkötttem.

T. A. urnak Budapest. Azt mondják, hogy nem akarsz meglátogatni, de abban Tamás vagyok. Sőt reméllem, hogy az egész kompániát kihozod. Üdvözet!